

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. BŘEZNA 1889.

Adresa:
„Sokol Americký“, 406 E. 71st St.
New York.

Závody písemní.

(V minulém čísle uveřejnili jsme článek, jenž byl cenou vyznamenán. Pisatelem byl br. J. L. Voborský. Poněvadž došly jen čtyři práce a i v těch mnoho zajímavého a poučného se nalezá, uveřejňujeme ostatní tři též.)

Premýšlel jsem již mnohokrát, jak rozmnožiti počet členů jednot našich, i chápu se péra, chtěje se pokusiti o to, zdali bych mohl posloužiti též věci dobré. Co vodítko bude mi na mnohém místě sokolství bratrských jednot v Čechách. Předně zajisté jest třeba, by jednoty naše domohly se co možná nejvíce mužů vážných, mužů vynikajících a co možná nejvíce mužů zámožných, ať již tací jsou přispívající neb činní. Přispívající členové jsou nám tak dobří jako členové jiní. Zbavme je všech povinností, oni na nás ničeho nepožadují, naopak oni jednoty naše obohacují, od nich lze očekávati mnohé pomoci. Hleďme domoci se co možná největšího počtu členů, agitujme všichni, nešťíme se toho, tvořme agitační výbory, by k vzrůstu napomahat mohli. Velký počet členů přináší jednotě velké jméno, čím více členů, tím více agitace. Naše časopisy by pojednávat měly více o sokolství a tělocviku, a to myslím, že by se provést dalo tak, kdyby zasílány jim byly Nár. Jed. Sokolskou články poučné o Sokolství a tělocviku a to co nejčastěji k uveřejnění. Přičiňme se, bychom se domohli vlastních budov, bez nichž existence naše není zabezpečena. Naučme se také jednat po sokolsku co praví mužové, vážně, odhodlaně a rázně. Nesme se za jedním cílem, za cílem našich velikánů Fuegnera a Tyrše. K tomu jest třeba, by každý věděl v skutečnosti, že jest Sokolem, a nedomníval se, že jest členem

jen nem. podporujícího spolku. Hleďme přednáškami dosíci toho, čeho mnohý Sokol postrádá, neboť jest mnoho těch, již mají Sokola pouze pro zábavu, jiní zase pro podporu, a jiní opět pro to jméno Sokol, aniž by ve skutečnosti věděl, co to Sokol jest. Málo jest těch, kteří chápou pravou myšlenku Sokolstva. Jest též třeba, bychom ku každému byli pravými přáteli, ať již jest smýšlení jakéhokoliv; rozsívějme lásku a nebudem sklízeti nevděk. Strannictví odložme úplně stranou. Buďme zastanci svého národa ať již to v čemkoli, jen když jednání naše bude čestné. Svoboda a blaho našeho národa budiž naše hlavní snaha. V cvičiřnách našich hleďme, by bylo příjemno, by každému se u nás zalíbilo, o což mají míti největší píli naši náčelníci a cvičitelové. Ve cvičiřnách má panovati pořádek, přesnost, tak aby cvičenec učil se být mužem mravným, by dovedl oceniti potřebu tělocviku a nenechal se ovládati tatmanstvím a neposlušností. Nemyslím, by svěží a veselá mysl vymizela z kruhů našich. Naopak Sokol má být jarý, však svých povinností si vědomý. Scházejme se jednou neb dvakrát za měsíc k společným přednáškám, kdež o Sokolstvu a tělocviku nejvíce jest se třeba zmiňovat. Zveme naše přátele s sebou k našim cvičením a přednáškám, po kterých se možno mile pobaviti, milujme se, vystupujme ve všem svorně jako bratří jedné sokolské rodiny. Když pak sami uznávat budeme tělocvik za věc nezbytnou a potřebnou, zajisté lehko nám bude jiného o prospěchu jeho přesvědčiti. Prátelům našim pak se jistě u nás zalíbí.

Nár. Jed. Sokolská měla by zakládati jednoty sokolské tam, kde jich dosud nestává. Jestli nachází se podobné místo poblíž místa, kde sbor patříci k Nár. Jed. Sokolské existuje, necht požádá výk. výb. některého Sokola té jednoty, by o založení

sokolského sboru se pokusil, což možno provést na účet Nár. Jed. Sokolské. Do míst vzdálenějších mohl by jednatel neb tojemník výk. výboru dopsati a s krajany v místě tom bydlícími o věci té se dohodnouti. Po založení sboru měl by se tentýž požádat o přistoupení k N. J. Sok.

Veřejná naše cvičení hleďme provést dokonole dle vzoru českého, by obecenstvo mělo z toho pravý požitok. To nemálo napomahat bude ku vzrůstu našemu.

Plesy a zábavy naše hleďme by nabyly největší oblíby, by společnost naše byla hledaná. Nemysleme na velký výtěžek. Naopak, hleďme docílití toho, co jiný docílití nemůže; tím se zajisté přátelům našim zavděčíme. Choulostivé bylo by zajisté dotknouti se zavedení nuceneho tělocviku v řadách našich. Myslím, že by se nabylo členů dosti způsobem takovýmto, neboť mnoho jest těch, že by rádi byli Sokoly, jen kdyby nemuseli cvičit. To neslo by změnu stanovitého článku ohledně nuceného tělocviku. Víme zajisté, proč by členové podobní u Sokola byli, avšak ti by to mohli zaplatit větším příspěvkem. Bylo by záhodno, by v Sokole zavládla úplná volnost, však záhodno bylo by pak, by rozsila se větší láska k tělocviku, jež by každý, poznav jeho prospěch, prováděl z dobré vůle. Na zkoušku by to zlé nebylo, avšak zdali se to provést dá, o tom nevím.

Dále myslím, že záhodno by bylo, by každá jednotka zvolila sobě jednatele, který by se staral o rozšíření našeho orgánu mimo kruhy sokolské. Kdyby jednatelem tomuto nabídnuta byla procenta, jistě by se přičinil, by získal sobě odběratele. Předplatné na „Sokola Amerického“ sníženo by mohlo být na 60 centů ročně neb jednotlivá čísla 5 ctů.; z toho by se snad ještě mohla platit 2 procenta jednatelem z čísla. Tolik snad by se stržilo, co by stálo

o nějaké sto výtisků více, a při tom by lis náš nacházel většího rozšíření a myšlenka sokolská nabývala by tím více pudy. Škodu bychom z toho jistě neměli.

Jsou ještě jiné věci, o kterých mnohý z nás se již byl zmínil, tož myslím, že o těchto se není třeba zmiňovati. Tím končím a za odměnu přál bych sobě, by ten, kdo Sokolem jednou již jsa, skutečným byl Sokolem, by rád obětoval se pro věc tak dobrou, tak šlechetnou a vznešenou, jako jest myšlenka našich nesmrtelných vůdců-Fueguera a Tyrše. To ku vzrůstu nám nejspíše pomůže. Na zdar!

Aug. Tesar.

Bratři Sokolové! Chápu se též péra, bych se účastnil závodů duševních. Nečiním tak, bych snad obdržel palmu vítězství, poněvadž k tomu mé síly duševní jsou nedostatečné, neboť postrádám vzdělání školského, an jsem pouze dva roky v útlém mládí navštěvovati mohl školu ve staré vlasti, a pozbyv záhy rodičů svých, byl jsem sám na sebe odkázán, tak že mně nezbylo mnoho času pečovati o vývin duševní. Na vyzvání poradatelů však pokládám za svou povinnost účastniti se závodů těch jak se na pravého Sokola sluší, neboť uznávám, že jest duchu třeba cviku tak dobře jako tělu.

Na otázku „kterými prostředky nejsnáze docílil by se vzrůst Národní Jednoty Sokolské“ odpovídám, že by zde nejvíce prospěl dobrý a stálý společný cvičitel. Pohlédneme pouze na Karla Štulíka, jak mnoho za ten krátký čas pro naši jednotu učinil. Jsa věren svému heslu „Ni zisk, ni slávu!“ nechoval se nikdy vypínavě, jak někteří pánové v podobném postavení činí, nýbrž byl skromný a ušlechtilý, ve své povinnosti věrný, rázný a neunavný, tak že si lásku všech Sokolů získati musel. Kéž by všem Sokolům za vzor sloužil! Vskutku by mne těšilo, kdyby opět za společného cvičitele získán byl. Společný cvičitel by nejlépe působil v jednotách slabších, kdež bývá vše, náradí i žáci, jen pouze cvičitel schází. V jednotách takových jsou cvičení kusá, nedostatečná a špatně objasněná, někdy se ani na přísný pořádek nehledí; starší údové spolku málo kdy, ano skoro nikdy cvičení nenavštíví, tak že jest obyčejně mládež ponechána sama sobě, čím se pak stává, že mnohé mladíky podobné cvičení netěší, a následkem toho spolek neprospívá, jak by prospívati měl. Zavítá-li do takové jednoty společný cvičitel, působí to, jako by nový život do žil Sokolů vlil. Ochablost zmizí, jarost a nadšení jest všade viděti, což na dlouhý čas potrvá i po odjezdu cvičitele. Takový cvičitel měl by nejen na cvičení hleděti, nýbrž i na spolkové zařízení, zdali nikde nic nevázne, co by spolku na ujmu bylo. Zvláště by měl hleděti, aby též i starší bratři cvičení navštěvovali, a je-li jim tělocvik příliš obtížným a nepohodlným,

tedy ať navštěvují síň k vůli udržení pořádku mezi mládeží. Vím, že vážné slovo staršího muže nalezne vždy většího povšimnutí, nežli slovo mladíka; znám to ze zkušenosti. Mohli by tu i tam lásku a nadšení k tělocviku povzbuzovati, a tím by dokázali, že ačkoliv sami tělocvik nepěstují, přece se o tělocvik zajímají, čímž by si též jméno Sokolů zasloužili. Získáním společného cvičitele by se též docílilo bližších styků jedné jednoty s druhou, bratrský cit jednot probudil by se navzájem, kterýžto cit nyní až na malé výminky pouze na papíře se nalezá. Též by se tím nejlépe tělocvik zvelebil, v jednotách by se docílil tělocvik ušlechtlejší, ve všech jednotách stejný a Sokolům přiměřený. Společný cvičitel by nejlépe Sokolům vysvětlil účel tělocviku, kterýž jest mnohem vyšší a ušlechtlejší, než zač jej mnozí považují. Mnozí chtějí cvičiti pouze za účelem podobným jako herci na jevišti, totiž aby se mohli při příležitosti ukázati před obecenstvem, a pak není divu, že je tělocvik omrzí, ano docela naň zanevrou, nevyšinou-li se na tu výši ve svých ctizádostných snech zobrazenou. Neodsuzuju zde ctizádost ušlechtilou co hřích, nýbrž co škodu jednotlivcům, ano celému sboru. Vysvětlením pravého účelu tělocviku získalo by se velmi mnoho. Až přestane tělocvik býti považován za komediantsví a sport, pak teprve nejlépe jednoty naše pokvětou. Za tím účelem by mnoho prospěly veřejné přednášky od Sokolů k tomu schopných při veřejných cvičeních a zábavách Sokoly pořádaných, ano i do časopisů nejen sokolských, ale i do jiných veřejných časopisů by se psáti měly články tělocviku se týkající a tak účel tělocviku a sokolských spolků veřejnosti vysvětliti. Pak teprve se rodičové nebudou zdráhati dítky do cvičíren posýlati, a rodičové i příbuzní nebudou mladíkům překážeti při vstupování do spolků našich. Pak teprve se můžestáti skutkem heslo: „Co Čech, to Sokol!“

Též bychom měli hleděti co nejvíce k tomu, abychom si získali úctu a čest jiných národností, což dosáhneme pořádáním příjemných zábav jim přístupných, jako jsou výlety a podobné. Při nich ať se Sokolové slušně a střídmě chovají, co nejvíce zákona všude šetří a všeho se vystříhají, co by nelibost a posměch nám spůsobiti mohlo. Dále Vám, ctění bratři, kladu na srdce, abyste nezapomínali oslaviti náležitě čtvrtého července každého roku. Den to naší nové vlasti tak památný a každému uvědomělému občanu a Američanu tak svatý a milý. Okažme jim, že i nám jest den ten stejně drahým a milým, a uspořádáme veřejné cvičení, výlety a podobné. Též průvody městem, přednášky v české i anglické řeči. (V anglické řeči pro jiné národnosti, aby znaly krásný účel organisace naší, neboť mimo jednot Chicagských málo které jednoty

na veřejnost před Američany vystoupily, tak že o nás ani nevědí, aneb jen velmi málo.) Všecky anglické spolky jsou v ten den v ruchu se svými všemi sporty a zábavami, které někdy bývají dosti hrubé. Proč bychom též i my nemohli býti účastni s naším ušlechtilým tělocvikem? Jen ku předu, bratři! A pak jistě nebudou Čechové považováni za socialisty, anarchisty a podobné, jak někdy považováni jsou.

Dále by se mělo více dbáti knih a literatury vůbec. Mnozí bratři reptají proti vysokým příspěvkům, že prý se nahromadí peněz v pokladně a že se neví co s nimi. Já myslím, že by bylo nejlépe, kdyby jaký přebytek byl po uhrazení vydání, aby se věnoval na časopis. Časopis náš jest malý a nedostatečný, ano skoro ještě v plenkách. Ovšem více nemůžeme žádati na vydavateli za tak malý náklad, jaký jest naň věnován. Postačí sice úplně co orgán, ale nepostačuje ku vzdělání a poučení Sokolstva ve všech jeho směrech a potřebách. Na tak silný spolek jako jest náš, nebylo by nic mnoho, kdyby byl časopis „Sokol“ vydáván každý týden. Myslím však, že bychom to snadno přivésti mohli na časopis čtrnáctidenní. Jsom jist, že by každý rádný Sokol s radostí obětoval těch pár centů na účel tak důležitý, zvláště když si vzpomenu, jak se mnohdy peníze vyházejí za pouhé titěrnosti. Časopisu našeho bychom si měli všimati tím více, poněvadž jest to první a nejpřednější zásadou naší zasazovati se o vzdělání na těle i na duchu zdravých mužů. Zde by časopis nejlépe a nejvýtečněji působil. Dále by se mělo více hleděti pravidla tak důležitého, které jest ve stanovách (hlava 15.) naznačeno. Totiž, že „každý sbor jest povinen uspořádati nejméně jednou za měsíc přednášku pro své údy. Práce může býti buď původní neb vzata z některého spisu. Zdařilé práce uveřejní se v orgánu spolkovém.“ Na provádění pravidla tohoto, které se — žel — tak zanedbává, měly by všechny jednoty přísně dbáti. Přednášky ty by měly býti směru sokolského, spolkových zařízení a tělocviku se týkající, a tak pěstovaly by se zásady našich zvěčnělých předků a zakladatelů Fueguera a Tyrše. Tím by se nejlépe vysvětlil účel tělocviku Sokolům a též i obecenstvu a odstranily by se tím též nejlépe ony vady, na které jsem z počátku poukázal. Dříve měli Sokolové podporu úmrtní a v nemoci, která jest nyní odstraněna, což já schvaluji, poněvadž nejsme žádný podporující spolek, a zbavení břemena podpory, budem si lépe hleděti svého účelu. Avšak odporučoval bych, by se ustanovila podpora v pádu úrazu a zmrazení se při tělocviku. Mnohý snad řekne, že podobných případů nestává aneb jen velmi zřídka. Tím však lépe pro nás. Vydání by nebylo skoro žádné aneb jen nepatrné a dalo by to více smělosti a odvahy některým Sokolům, žákům, a i rodiče by více

dítka posílali do cvičení, když by spolek vzal na se zodpovědnost za jich bezpečnost. Chceme-li mnohého mladíka povzbuditi k tělocviku, odpoví nám: Kdyby se mně něco stalo, kdo mně bude opatrovati a léčiti a lékaře platiti, když jsem sám na sebe odkázán? Podobně i rodičové odpovídají, praví-li jim někdo, by posílali dítka své do tělocviku: Kdo mně na to co dá, pakli mně tam přijde dítě k úrazu? Případy úrazu jsou velmi řídké, avšak někdy se přece stane, že nedopatřením cvičitele aneb žáka samého přijde se k úrazu nějakému. V případě podobném by měli Sokolové osvědčiti svoje bratrství a pomoci hmotně i posluhou. Dále pak upozorňuji ctěné sbory jakož i výkonný výbor na to, by se hledělo k tomu, by se lépe zachovával článek stanov hlava 16. „Cvičení sborů“, kdež se ustanovuje, že „pořadová a prostná cvičení mají býti pořádaná nejméně jednou za měsíc a že každý člen bez rozdílu stáří se jich musí účastnit, vyjímaje členy nemocné, čestné a v městě nepřítomné. Který člen nenavštíví 6 těchto cvičení v roce, jest zbaven práva volenu býti do kteréhokoliv úřadu, buď zbaven všech výborů a úřadů, jež zastává.“ Každý Sokol ví, že toto pravidlo se nezachovává, aneb jen velmi špatně, což jest velká chyba, která zasluhuje povšimnutí, kde se stanovy naše berou na tak lehkou váhu. To by měl náčelník míti na starosti a přísný seznam cvičících vésti a nedbalých členů jména každých šest měsíců ve schůzi veřejně ohlásiti. Dále doporučuji, by každý sbor pořádal často veřejné cvičení. Čím častěji, tím lépe. Neboť každý Sokol ví, že se nikdy tak pilně a dobře žáci necvičí, jako před veřejným cvičením. Kdyby žádný hmotný zisk nebyl z podobných cvičení, po kterých obyčejně následuje zábava nějaká, tož se to vždy vyplatí k vůli tomu, že se tím povzbuzují činní Sokolové a žáci k tělocviku. Zde jsem poukázal na některé vady a chyby Sokolů, jakož podávám některé opravy dle svého vlastního náhledu, a prosím ctěné bratry za odpuštění, pakli jsem se mýlil, jakož i ctěnou redakci za četné chyby, jichž jsem se dopustil. Psal jsem, jak dalece mně moje mladá mysl a krátká zkušenost ve spolku dovolovala, neboť jsem pouze krátký čas u spolku. A pak ani při svém zaměstnání mnoho času psaní věnovati nemohu, a též mysl moji zaměstnávají i jiné předměty tak dobře, jako každého jiného mladíka. Dopis tento uzavírám se srdečným pozdravem svým neznámým spoluzávodníkům a těšilo by mne, by jich byl hojný počet, kdež by každý vyslovil svoje vlastní náhledy. Na zdar jednotě naší a všem Sokolům vůbec! S úctou znamenám se vždy jednotě věrný

Sokol činný.

Dne 28. března 1888.

Podle mého prozkoumání, jak by zkvétala naše Nár. Jed. Sok., která odchovává syny naší staré vlasti, jest asi toto:

Sdružit se v jeden mocný celek, neb spojenými silami dokáže se více než silou jedinou. Mohutný celek poskytuje lepšího rozkvětu, kterého my zámořští Sokolové potřebujeme. Nelekejme se ni toho nejhoršího, jež nám hrozí se všech stran, alebrž pohlédneme do minulosti a uvidíme naše předky, kteří milerádi pro slávu národa svůj celý život obětovali. I oni bojovali snad ještě s horšími protivníky, kteří se jim v cestu stavěli.

Když pohlédneme v Praze na olšanský hřbitov (již někteří spatřili snad místo to), uhlídáme pomník našich velikánů Fuegnera a Tyrše. Proč my bychom neměli obětovat co jest nám nejmilejšího a možného? Totiž naše paže, náš život a naše dítka, aby i po nás byla upomínka, až někdy budem práchnivět.

Po dlouhých letech našeho namáhání dospějeme s tímto sjednocením na vrchol slávy, která bude též náš pomník, o němž si budou naši potomkové vyprávět. Pročž Sokoláci mužně překonejte vše, co se v cestu staví, a pak zajistě naše Národní Jednota Sokolská bude v nejlepším květu.

Na zdar! 159 L 2 ÷ 4 N I O ÷ 3.

Zprávy z Čech.

(Obec sokolská.) Valný sjezd obce sokolské za příčinou úmrtí starosty Sokola pražsk., br. G. Žižky, přeložen s 3. února na den 24. března. Za členy obce sokolské přihlásily se dosud písemně: župa východních Čech s 30 jednotami (2811 členy), jež vyšlou k sjezdu 35 zástupců a 3 vyslance do výboru, župa podřipská s 11 jednotami (1575 členy), jež vyšlou 16 zástupců k sjezdu a 2 vyslance do výboru, župa středočeská s 23 jednotami (3011 členy), jež vyšlou 35 zástupců a 3 vyslance do výboru. Na přistoupení se dále usnesly, avšak dosud neoznámily župa Fuegnerova a župa Havlíčkova. Výbor obce sokolské sejde se k prvé schůzi dne 25. března 1889, dop. Na pořadu jednání bude volba I. a II. náměstka starosty, náčelníka, jednatele a pokladníka a jich náhradníků, schválení řádů a j. Dosud oznámeny volby následujících členů výboru: ze župy východních Čech: V. Formánek z Král. Hradce, starosta župy, Dr. K. Pippich z Chrudimi, nám. starosty župy a St. Edg. Červený z Kr. Hradce, náčelník župy; ze župy podřipské MUDr. Ant. Čtrnáctý z Kralup, starosta župy a Ervín Spindler z Roudnice, ze župy středočeské Karel Horák z Vinohrad, Jos. Huebsch z Holešovic a K. Janů z Vršovic, ze župy Fuegnerovy Dr. Kopečný z Mn. Hradiště, ze župy Havlíčkovy Dr. Ed. Brzorád ml. z Ném. Brodu.

(Tělocvičný spolek paní a dívek pražských) slaví letos 20 let trvání svého. V době nynější, kde pořádáním zábav, koncertů a pod. za příčinou jubileí tak mnohé příspěvky v obecné dobro určené na zmar přicházejí, usnesl se výbor k oslavě 20letého trvání spolku raději utvořiti četná místa bezplatná a sice tím způsobem, že každá dáma co člen zakládající může na 4 měsíce, dáma co člen přispívající (roční příspěvek 3 zl.) na 3 měsíce zaslati nějakou chudou dívku do tělocviku. Pakli deuruška některé dámy cvičí ve spolku 10 měsíců (dvě deurušky 5 měsíců) zřídí se na její jméno vždy 1 místo ferialní, tak aby dobrodiní, jež dopřává deuruškám svým, mělo i blahodárny vliv na zdraví dítek chudých. Kdyby dotyčné dámy o žádné chudé, hodné dívce nevěděly, vypíše se místo na jméno jejich. Ve spolku cvičí dívky věku školního i dospělé, dívky malé i chybně rostoucí za laskavé rady MDr. K. Schwarze i mohou tudíž býti ku obsazení míst navržený dívky různého věku. Jest žádoucí, aby oslava tak dobročinná nalezla přízní i podpory vlasteneckých kruhů, aby hojně míst bezplatných a ferialních utvořiti se mohlo. — „Sok.“ pražs.

Různé zprávy.

Nálední lodice. Jednou z oblíbených zábav Američanů bývá jízda po ledě v lodicích. Lodě zřízeny jsou na způsob lodí plachetních; hnány jsou po ledě větrem. Spodek mají široký, spočívající na dvou sanicích, jež opatřeny jsou ocelovými pláty kolmo připevněnými, na způsob bruslí. Směr lodě udáván jest plachtami i kormidlem, jež do ledu zarývá se ocelovou nožkou. V městech a ve větších osadách, jež leží při jezerech neb řekách, nalezá se mnoho klubů, jež tento sport pěstují. Zvláště v Kanadě, kdež bývá tuhá i dlouhá zima a led tedy každoročně jistý, s velkou zálibou jízda po ledě s těmi lodicemi se pěstuje. Při silném větru jedou lodice s úžasnou rychlostí, konajíce cestu až 80 mil za hodinu, větší to rychlost, než jakou dosíci může rychlovlak v nejprudší jízdě. — V sobotu, 23. února, závodilo několik klubů v jízdě po ledě na řece Hudsonu nedaleko Poughkeepsie. Nejrychlejší jízdou vykonala lodice „Great Scott“ urazivši cestu 16 mil za 14½ min.

Běh o závod. V sobotu, 23. února, odbývaly brooklynské a greenfieldské kluby atletů sedmimilový běh o závod, od Prospect Parku do Woodlawn. Súčastnilo se se 14m závodníků. Vítězem stal se C. B. Schenk, jenž udanou vzdáleností proběhl za 69 minut.

Míčové kluby. Po Evropě cestují nyní dva míčové kluby americké, zvané „Chicago“ a „All America.“ Pořádaly již závody v Římě, ve Florenci, v Paříži a v Londýně. Závodily se střídavým štěstím. Největší návštěva byla při závodech v Římě, kdež bylo na 30.000 diváků.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

... Vydává a rediguje Fr. Lier. ...

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

... Vychází 15. každého měsíce. ...

NEW YORK, 15. BŘEZNA 1889.

Výkonný výbor.

V Chicagu vydali Sokolové minulý měsíc též „Sokola Amerického“ řízením K. Štulíka. Větší část listu věnována jest polemice ohledně sídla výk. výboru. Polemika otáčí se hlavně kolem advokátských klíček ponechávajíc hlavní věc, k níž stále poukazujeme, téměř úplně stranou. Nejsme advokáty — jsme Sokoly. Proto nebudeme se přít o tom, komu dali by za pravdu advokáti. Naším zákonem jest mravnost, mužná čest, přímota a poctivost. Ten zákon na sjezdu byl porušen. A poněvadž nesmíme trpět porušení hlavního toho zákona, jenž základem je zdravého života v Sokolstvu, vzpíráme se rozhodně proti tomu, aby vrchu nabyl podskok. Důkazy naše jsou jasné: Za sídlo výk. výboru zvolen byl New York. Chicagští chtějí mítí výk. výbor za každou cenu, spustili se s cesty přímé a uchýlili se k podskoku. Přemluvili Sokola Trísku (k čemuž jeden zástupce veřejně na sjezdu se přiznal), aby drl návrh na znovu-uvázení. Ten podal návrh na znovu-uvázení na základě nepravého udání. Všichni zástupci dosvědčí, že Sokol Tríska udal, že mu jednota uložila, by hlasoval pro Chicago; zápisky jednoty dosvědčily, že to není pravda. Čin ten rozhodně odsouditi musíme a pracovati k tomu, aby výsledek činu toho co nepravost sama byl zrušen. Jsme to povinni dobrému jmenu sokolskému, jsme to povinni svému svědomí. Nesmí se nám vytýkati, že mlčky přihlíželi jsme k tomu, jak nepravost v řadách sokolských měkké lůžko si upravuje.

Byli jsme nazváni tvrdohlavci, paličáky a přemrstenci. Nuž dobře. Nazývá-li se boj pro pravdu a právo, pro čest sokolskou, paličactvím, chceme být těmi nejpaličatějšími paličáky na světě.

Z Chicaga hrozí se Nár. Jed. Sokolské soudem. My souditi se nechceme, poněvadž máme za to, že peníze Sokolů jsou určeny ku zvelebení Nár. Jed. Sokolské a nikoli k tomu, aby jimi plněny byly kapsy advokátů. Soudem, ať již by dopadl tak či onak, nedocílila by se shoda, naopak, Nár. Jed. Sok. by se jím teprve rozbila. Přirozený následek soudu by byl, že na dlouhý čas obě strany by se znepřátelily a jedna druhou potíraly. — Nemožou-li jíti Chicagští s námi, nuže, nechť pustí se na pouť sami. My jim překážet nebudem, naopak, budeme je v každém dobrém podniku, směřujícím ku povznesení Sokolstva, podporovat.

Na vysvětlenou.

Výk. výbor Nár. Jed. Sok., sídlem v New Yorku, bývá často napadán osobnostmi, které hlásají do světa, že New-yorský výkonný výbor nechce se podrobit sjezdu. Starý výk. výbor, který úřadoval do 31. ledna 1889, neuznal jednání sjezdu za pravé a zákonité. Někteří Sokolové vyhlásují, že návrh na znovuuvázení volby sídla výk. výboru byl dán ze strany většiny. Připusťme tedy možnost toho a řekněme, že to bylo zákonité. Však když se dává návrh ze strany většiny, musí být zároveň od některého člena neb zástupce, který s většinou hlasoval, podporován. To se však dle sdělení svědků nestalo. Ten návrh byl podporován od zástupců, kteří hlasovali s menšinou. Dále, zdali bylo o návrhu na znovuuvázení hlasováno, o tom protokol nic nepovídá.

(Vyňatek z protokolu: Dále sídlo výk. výb. navržena města New York a Chicago, Ill., a sice Sedláček navrhl New York, K. Bartoš Chicago; pro New York jsou Sokolové: Fr. Lier 3 hlasy, J. Brodil 2 hl., J. Halq 1 hl., V. K. Tríska 3 hl., B. Sedláček 2 hl., J. W. Kouba 1 hl., souhrnem 12 hlasů; pro Chicago Sokolové: J. Hladovec 1 hl., A. Kapsa 1 hl., J. V. Matějka 1 hl., J. Křišťan 1 hl., J. Pecha 4 hl., Fr. Kaplan 1 hl., J. Mašek 1 hl., K. Bartoš 1 hlas, souhrnem 11 hl. — Zvoleno město New York. — Sokol J. Pecha dává návrh na odročení schůze na 15 min.; přijato. — Na to v jednání započato. Sokol V. K. Tríska dává návrh na znovuuvázení sídla výk. výb.; po delší debatě přistoupilo se k hlasování znovu v záležitosti samé; výsledek hlasování jest: pro New York Sokolové: Fr. Lier 3 hlasy, J. Brodil 2 hlasy, J. Halq 1 hlas, B. Sedláček 2 hlasy, J. W. Kouba 1 hlas; souhrnem 9 hlasů; pro Chicago Sokolové: Jos. Hladovec 1 hlas, A. Kapsa 1 hlas, J. V. Matějka 1 hlas, J. Křišťan 1 hlas, J. Pecha 4 hlasy, K. Bartoš 1 hlas, Fr. Kaplan 1 hlas, Jar. Mašek 1 hlas, souhrnem 11 hlasů. — Tudíž zvoleno za sídlo výk. výb. město Chicago pro příští 4 roky. — Sokol V. K. Tríska hlasování v témž samém se vzdal.)

Zde mělo být hlasováno, než se druhá volba předsevzala. Když návrh na znovuuvázení jest dán a podporován se strany většiny, musí přijít k hlasování a musí se docílit dvě třetiny hlasů, by takový návrh prošel. Dále se praví, že prý když New-yorští a ostatní zástupcové, kteří při první volbě (která byla řádně provedena) odevzdali své hlasy pro New York — a když při druhé volbě znovu hlasovali, že dávali tím na jevo, že uznávají první volbu za zrušenou. Kdyby ale byli nehlasovali, jak by byla ona druhá volba dopadla? Chicago 11 hlasů a New York 0. Předseda sjezdu by prohlásil Chicago za zvolena — jako to provedl,

když hlasovali všichni mimo zástupce Trísky, když obdrželo Chicago 11 hl. a New York 9. Chicago nebylo zvoleno při druhé volbě sídlem výk. výboru. Z 23 hlasů jest vždy většina 12 — ať už si někdo nehlasoval, 12 hlasů mělo být docíleno, a Sokolové ve sjezdu si to spletli a uznali pouze většinu z odevzdaných hlasů. To vše však nic neplatí. Ať již bylo odevzdáno mnoho-li chtělo hlasů pro to neb ono místo při druhé volbě, druhá volba nebyla na pořádku, dokud, jak shora uvedeno, provedeno nebylo.

Dále se píše, co ten neb onen Sokol řekl, co udělal a jak se vyjádřil. Což to s tím má co dělat? Zástupci New-yorští podali zprávu, jak se ve sjezdu jednalo, a New-yorské jednoty s tím jednáním, jak se ve sjezdu s volbou sídla výk. výboru kramařilo, nesouhlasily a nikdy s podobným kramařením souhlasit nebudou. Ku konci připomínáme všem, že výk. výbor N. J. S., sídlem v New Yorku, neutvořil se sám, nýbrž jest utvořen dvěma jednotami New-yorskými. Tentýž jest povinen stanovy Nár. Jed. S. zastávat do poslední písmeny.

Výk. výbor. N. J. S.

MARTIN HLAVÁČEK.

V pondělí, 11. března v 6 hod. odpoledne zemřel jeden z nejstarších a nejhodnějších členů jednoty newyorské, jednatel výk. výboru, Sokol upřímný, dobrý Čech, muž poctivý, náš bratr milý, Martin Hlaváček. Mimo nás želi ztráty jeho stará matka, manželka a čtyři nedospělé děti, pak rád Jeroným, Č. S. P. S., a četní přátelé a známí. Martin Hlaváček byl povahy přímé, poctivec v každém ohledu. Byl tichým pracovníkem, jenž pro Sokolstvo pracoval pilně, neunavně a s radostí. V řadě let vystřídal rozličné úřady v jednotě. Byl cvičitelem, tajemníkem, účetním, starostou, v posledních letech pokladníkem a předsedou zábavního výboru. Jeho působnost co jednatele výk. výboru znají všichni úředníci ostatních jednot, kteří s ním měli co činit. Knihy i korespondenci vedl v pořádku vzorném. — Martin Hlaváček narodil se r. 1850 v Tětičicích u Klatov. Do New Yorku přijel r. 1867 jako mladík 18letý a brzo po tom přistoupil k T. J. Sokol, takže byl členem její 20 let. — Pohřeb konal se ve středu, 13. března, ve 2 hodiny odpoledne. Rakve s tělesnými pozůstatky br. Hlaváčka snesena dolů do cvičírny. Sokolové v kroji a členové řádu postavili se v sále šikem do čtverhranu. Rodina zemřelého a příbuzní posadili se kolem rakve, při níž stálo šest Sokolů se skloněnými končíři. Nejdříve promluvil nad rakví předseda řádu Jeroným, p. Winklárek, načež zapěl pěvecký

odbor Sokola pod řízením Sokola Brandla pohřební píseň. Na to pronesl Sokol A. Tesař nad zemřelým bratrem dojemnou řeč. Po mnohé mužné tváři skanula slza lítosti a žalu. Sokolové a rodina posledním pohledem rozloučili se s tím, jenž jim v životě tak milým býval, a rakev zavřena. Členové výkonného výboru vzali rakev se zesnulým na ramena a vynesli ji z Národní Budovy do pohřebního vozu o podál čekajícího. Pohřbu účastnilo se na 120 Sokolů v kroji, as 60 členů řádu Jeroným a hojně obecnstva. Právod s dvěma zastřenými prapory ubíral se při smutečním pochodu kapely br. Pospíšila ulicemi města k převozu přes vých. řeku, u něhož postavili se Sokolové a členové řádu do špalíru a vzdali poslední čest zesnulému. Na hřbitov vyslán byl čtyřčlenný výbor. — Smrt vyrvala nám milého bratra, upřímného Sokola.

Budiž čest památce jeho!

H l í d k a.

— Od 11. března t. r. jest jednatelem výk. výboru br. Jos. Wocel, jemuž všechny zprávy a dopisy mají být zasílány pod adresou: J. Wocel, 225—7th St., New York.

— Sokolové v Čechách označili povahu Tyrše případným heslem: „Ni zisk, ni slávu!“ Hesla toho pilně se užívá i zde, však mnozí ze Sokolů třeba dnes volali heslo to z plných plic, zítra již za ziskem i marnou slávou honí se do úpadu.

— Čest Sokolstva má býti čista jako český křišťál; kdo ji pokálí, dopouští se neodpustitelného hříchu.

— Bratrská láska u velikého počtu Sokolů má velmi blízké meze; odváží-li se mít jiný náhled, je po lasece a z bratrů stanou se zarytí nepřátelé, kteří kdyby mohli, po bratrsku by ti krkem zakroutili.

— Netajme si našich slabostí; jenom tehdy, když si na ně přímo poukážeme, když poznáme je, můžeme se jich zbavit a státi se silnějšími, než jsou ti, kteří je skrývají.

— Společný cvičitel pro Nár. Jed. Sokolskou dosud ustanoven není. Přihlásil se již v loni br. Jar. Pechan a sdělil, že v brzkou zašle konečné rozhodnutí, však dosud tak neučinil. Jednatel výk. výboru několikrát již do Prahy dopsal, ale odpověď ještě nedošla. Žádáme snažně bratry pražské ve jménu dobré věci sokolské, by přihlédli k rychlému vyřízení této záležitosti.

— Dne 4. března pořádala Sokolská jednota Blesk v Baltimore „maškarní reduťu“, k níž vydala příležitostný list „Čamardu.“ — V tentýž den pořádala Jednota Tyrš Cedar Rapids Sokol „Šibřinky“, k nimž vydala list stejného jména. — Dosud o jednom ani o druhém nedošly nás zprávy, však doufáme, že dobře se vydařily. —

— Závody východního okrsku Nár. Jednoty Sok. budou se odbyvati v příštím srpnu v Baltimore. Připomínáme členům, že tentokrát nebudou žádné výkony napřed vypisovány, jako dříve se až dosud. Soudecové ustanoví výkony až na závodišti. Co závodníci připuštěni budou pouze ti, kteří dosud při hlavních závodech žádnou cenu nedobyli. Sokolové měli by se proto pilně připravovati cvičením všestranným k závodům, aby je nepřekvapily nějaké výkony neznámé.

— Sokol Jos. Šimeček, bývalý člen jednoty new-yorské, jenž přítomně dlí ve Wilber, přičiňuje se všemožně o sesílení a rozkvět tamnější jednoty sokolské. Úsilí jeho v krátkém čase podařilo se vzkrísiti jednotu k novému, čilejšímu životu. Nyní čítá jednota 35 členů; z těch jest 15 cvičících. Cvičí se na všech 4 hlavních náradích, s činkami, tyčemi a skok. Žáků má jednota 15. Nyní za příčinou tuhých mrazů, při kterých nedá se cvičirna rádně vytopit, cvičení poněkud ochablo, jakmile však mrazy trochu povolí, cvičení opět slibuje být v plném proudu. Jednota zamýšlí přidati se co nejdříve k Nár. Jed. Sokolské. — Na zdar!

— Plzeňský Sokol v Chicagu pořádá věcnou loterii ve prospěch postavení vlastní tělocvičny. Zaslal též 20 losů jednotě Newyorské. Slyšeli jsme mínění, že by jednota losy kupovati neměla, když Plz. Sok. nepřátelsky proti ní vystupuje. Náhled ten nesdílíme. Nynější spor nesmí nás vésti k vášnivému nepřátelství, k slepé nenávisti. Kde přispěti můžeme k podniku tak důležitému, jako jest postavení tělocvičny, učíme tak, třeba by podnik ten vycházel od jednoty, která s námi v něčem se rozchází. Česká tělocvična má význam národní, přispěje ku povznesení Sokolstva a proto jest nám milo, ať postaví se kdekoli. — Jednota Newyorská losy odkoupila, i odporučujeme odkoupení jich všem jednotám.

Pohřeb Gabriela Žizky.

Ve čtvrtek dne 31. ledna převezery ostatky zesnulého z domu smutku do tělocvičny Sokola pražského. U katafalku shromáždila se truchlící rodina, příbuzní, dělnictvo a za Sokol pražský jeho jednatel dr. Jan Podlipný. Po církevních obřadech snešena skvostná rakev dolů a do provázena rodinou, dělníky a deputací Sokola do tělocvičny Sokola, kdež umístěna na mohutném, černém suknu potaženém katafalku, kolem něhož hořelo v několika řadách množství voskových svící. Galerie tělocvičny zastřena je černými draperiemi se stříbrným třepením. Dekorální práce a postavení katafalku obstaral p. Karel Fuchs, majitel pohřebního ústavu „Entreprise des pompes funébres“. Z usnešení městské rady konali u katafalku

čestnou stráž 2 členové sboru pražských hasičů a členové Sokola. V pátek i v sobotu dopoledne přístupen byl katafalk obecnstvu, jež v proudech četných putovalo vzdáti čest zesnulému. V sobotu odpoledne pak konán pohřeb, jaký svým vynikajícím pracovníkům pořádá Sokolstvo české, a jaký, žel! obecnstvo to v krátké poměrně době málo let několikrát mělo příležitost shlédnouti. Po jedné hodině odpolední počaly se místnosti tělocvičny plniti obecnstvem. Okna tělocvičny byla zastřena černou látkou, síň celá bohatě smutečnými draperiemi vyzdobena; v průčelí, uprostřed černých clon a třísní umístěno bylo poprsí Fuegnerovo, kolem něho palmy. Též galerie ověšeny byly smutečnými guirlandami. V tělocvičně panovalo přítmí, ačkoliv kolem mohutného katafalku plálo v řadách množství svící. Na vrcholi spočívala nádherná rakev, na ní stuha červenobílá, odznak to hodnosti starostovy, a sokolská čapka. Před katafalkem, na rozestřeném černém koberci spočívaly přechetné věnce se skvostnými stuhami barev slovanských a českých. Pohled s galerie do temna zamklé síně, s katafalkem uprostřed planoucích svíc, po jehož obou stranách stála čestná stráž sokolská se šavlemi v rukách, a kol něhož ve vykázaném směru bral se proud mlčícího obecnstva, deputací sokolských a starých přátel zesnulého, byl nad míru jímavý. Rázem druhé hodiny zahájen obřad pohřební. Zpěvácký spolek „Hlahol“, jehož velmi četné členstvo shromáždilo se na průčelní galerii, zapěl Nešverův sbor „Dřimej sladce“ a mezi církevním obřadem „Zdravas královno“ od Bendla. Po té vystoupil na řečnické, v nohách katafalku, br. dr. Podlipný a promluvil následující řeč: „Ctěně shromáždění, draží bratři! Ujímám-li se slova, nečiním tak po zvyku, dle kterého se vypočítávají po smrti mužů vynikajících postavením neb hodnostmi zásluhy jejich — nebo k oslavě takové by se našla ústa výmluvnější. Činím tak za tím účelem, bych jménem naší jednoty, jménem Sokolstva projevil vděčnost mužů, jemuž vděčností povinni jsme, bych pověděl prostou pravdu o zesnulém starostovi našem bratru Gabrielu Žizkovi. Jak klidně žil, tak také dokonal život svůj, ač neušel osudu mužů nejspravedlivějších. — — — V rodině jsa otcem starostlivým a manželem vzorným, vynikal v životě občanském nad jiné cnostmi občanskými. Když povolán byl důvěrou svých spoluobčanů opětně do správy obce, pečoval o blaho občanstva i o prospěch velebce naší, a mnohý zdárný podnik počat a dokonán k moudré radě nebo příčině jeho. Občan Gabriel Žizka zasloužil si vděčnost občanstva i Prahy. Jako byl výborný a rozšafný pracovník, rozumný a vzorný hospodář ve svém vlastním povolání, tak ochotným a neunavným byl

ve práci naší společenské na půdě naší národní. Kde jiní nabyvše jmění a dosáhnuvše příznivého postavení oddávají se buď nečinnosti buď vlastnímu pohodlí, on považoval za povinnost svou pracovat pro celek, nejen pro sebe a rodinu svou, nezapomínaje zvláště tříd chudých a nemajetných. Déle čtvrtstoletí spolupůsobil ku sesílení a zmohutnění téměř veškerých důležitějších činitelů národních našeho života ve spolecích občanských, uměleckých i odborných. Také národ a vlast hrdě může vzhlížeti na zdárného pracovníka, lidumila a zdatného syna. Gabriel Žižka jakožto muž svobody, pravdy a práva milovný, hlásil se k zásadám poctivé demokracie. Největších ale zásluh získal sobě o věc sokolskou, o jednotu pražskou. Stojí u kolébky její po boku českých, bohatýrských vzorů, prvního starosty bratra Jindřicha Fugnera a prvního náčelníka bratra dr. Miroslava Tyrše, naučil se znáti potřeby, snahy a tužby Sokolstva. Po dvacet pět let nalezaje se ve výboru jednoty naší, proukázal jí služby neocenitelné; zvláště v dobách, kdy děsivé mraky stahovaly se nad tělocvičnou naší, nalezal se mezi bdělými strážci její a neřím mnoho, řeknu-li, že zachránění její přičísti sluší ponejvíce jeho zásluze. To vše mělo Sokolstvo na paměti. A proto když osiřel stolec předsednický po bohrém starostovi br. dru. K. Linhovi, povolán naň zasloužilý br. Gabr. Žižka. Bez okázalosti plnil povinnost svou. Na krátko však bylo určeno jemu řídit osudy jednoty naší. Leč i ve krátké době té vykonal neunavný starosta přemnoho, zejména obnoviv a zvelebiv tělocvičnu naší. Toho jsi se ovšem nenadál, milovaný starosto náš, že upraviv stánek, v němž jsi tak rád dli-val mezi spolubratry, za nedlouho tímto způsobem v něm se budeš loučit s námi. Ano již i my loučíme se s Tebou; to však slibujeme Tobě, že vzpomínati budeme vždy Tebe, nebo Ty jsi vzor pracovníka pilného, neunavného, tichého, vzor dělníka české práce, vzor obětavého občana a nezištného vlastence, Ty jsi muž srdce ryziho, přítel vzácný, jednotě naší ochránce nezapomenutelný, Sokolstvu bratr upřímný. Nuže, draží bratři, přistupte a vyprovodte milového starostu na poslední jeho pouti. Věčná mu paměť.“ Po slovech těch mnohé oko zaslzelo. Pohřeb konal se po 2. hodině odpolední. Královská Praha rozloučila se se svým zdárným synem dojemně a srdečně. Četné sokolské jakož i jiné deputace, zejména též sborů hasičských — zesnulý byl po mnohá leta dozorcem sboru pražských hasičů — přicházely a kladly skvostné věnce na katafalk; bylo jich ke stu. Jednotlivé spolky a deputace seřadovaly se v Ječné ulici; jednot sokolských dostavil se imposantní počet. Pohřební průvod ubíral se Žitnou a Štěpánskou ulicí a Václavským náměstím. Na rohu domu „u Špinků“

stanul a byl p. Mulačem fotografován, načez ubíral se Příkopy a Hybernskou ulicí. Čím více ustanovená hodina pohřbu se přibližovala, tím mohutnější davu lidu valily se do ulic, jimiž se průvod měl bráti. Ulice byly posypány pískem, zároveň byly rozsvíceny veškeré plynové svítlny. Václavské náměstí a Příkopy byly tak přeplněny, že četní strážníci jen s velkým namáháním mohli místa zjednat, aby pohřební průvod mohl dále se ubírat; místy pořadatelé museli krok za krokem raziti cestu. Dle odhadu, účinného kompetentními osobnostmi, tvořilo špalír nejméně 80.000 lidí. Obecenstvo vítalo průvod s obnaženou hlavou. Než průvod došel na hřbitov, byla již hrobka v pátém oddělení hřbitova, určená za prozatímní schránku tělesných ostatků Gabr. Žižky (nežli budou v rodinné hrobce uloženy), obstoupena velikými davy obecenstva. Když průvod došel až ku hrobce, vystoupila z něho četa Sokolů s rapíry a postavila se kolem hrobu. Opodál se postavili praporečníci jednotlivých, při pohřbu účastněných sokolských jednot se smutečně zahalenými svými prapory. Za patrného všeobecného pohnutí zapělo kvartetto „Kytara“ tklivě Horákovo „Co pláčete?“, načez vykonal olšanský farář P. Kareš církevní obřady a vykropil rakev. Mezitím, co pak starostové jednot sokolských rakev do hrobky spouštěli, prokazující tak poslední bratrskou službu dra-hému zvěčnělému, zpívala „Kytara“ Vašákovo „Do hlubin země“. Za hlubokého vzrušení všech těch tisíců přítomných a bolestného pláče nejbližších příbuzných dopadla rakev s tělesnými ostatky Gabr. Žižky na dno chladné hrobky. . . . Hudební kapela zahrála pak „Kde domov můj?“ Tklivé zvuky národní naší hymny padaly tu jako balsamové kapky na rozbolněná srdce. Když hudba dozněla, věnoval dr. Podlipný zvěčnělému ještě několik věrlých slov. Pravil, že památka bratra starosty nejlépe se uctí úsilovnou prací Sokolstva v zájmu národa, neboť práce byla životním heslem Gabriela Žižky. K vyzvání dra. Podlipného provoláno ještě „Věčná paměť“, načez účastníci pohřbu se rozcházel. Pohřební slavnost Gabr. Žižky došla takto důstojného i tklivého zakončení. Hřbitov olšanský hostí o jedno upřímné a statečné srdce české více.

Statistika jednot sokolských za r. 1887.

Sestavil Dr. Ed. Kaizl.

(Pokračování.)

Ve skoku o tyči do výšky:

1. 3 m 40 cm (br. Souček Jar., člen jednoty holešovické, o závodech všesokolských v Čes. Brodě).
2. 3 m 30 cm (br. Kar. Fiedler, člen jednoty pražské, o závodech všesokolských v Č. Brodě).

Ve vzpírání břemen:

1. 25 kg jednoruč 39krát (br. Poláček Al., člen jednoty pražské, o závodech všesokolských v Č. Brodě).
2. 25 kg jednoruč 33krát (br. Lukeš, člen jednoty kolínské, o závodech župních v Kr. Městci).
3. 50 kg obouruč 16½krát (br. K. Švejda, člen jednoty smíchovské, v župním závodě v Rakovníku).
4. 50 kg obouruč 16krát (br. Toužimský, člen jednoty rakovnické, o závodech župních v Rakovníku).
5. 45 kg obouruč 18krát (br. Fritz Otakar, člen jednoty libeňské v Libni).

Výlety:

Výletů pořádaných bylo 147 jednotami 703 a sice 378 půldenních, 269 celodenních a 56 dvou- a vícedenních.

Nejvíce výletů pořádaly tyto jednoty:

Jičín.....	17	(z těch 12 půldenních)
Králové Hradec	16	„ 9 „
Slané.....	13	„ 9 „
Poděbrady.....	12	„ 7 „
Skuč.....	11	„ 11 „
Chrudim.....	10	„ 4 půldenní
Kladno.....	10	„ 5 půldenních.

Dvoudenní a vícedenní výlety pořádalo 38 jednot, a sice: Králové Hradec 6, Choceň 5, Budějovice České, Kostelec nad Orlicí, Nechanice, Plzeň, Sedlčany, Tábor, Ml. Vožice, Vršovice a Žižkov po 2, ostatní jednoty po jednom výletu.

Kroj sokolský mělo 6960 členů, t. j. 35 proc. veškerého členstva (v r. 1882 mělo kraj sokolský 3270 členů čili 31 proc. všeho členstva).

Nejvíce členů mělo kraj sokolský v těchto jednotách:

Praha.....	250	Kolín.....	90
Plzeň.....	200	Břevnov.....	85
Olomouc (jízdní)	177	Tábor.....	82
Chrudim.....	109	Hora Kutná.....	80
Brno.....	105	Karlín.....	80
Kr. Vinohrady..	77	Hradiště Mn.....	70
Jičín.....	70	Mělník.....	70
Holešovice.....	76	Žižkov.....	70
Prostějov (jízdní)	74		

Stav členů cvičících:

udaly pouze 153 jednoty se 4881 členem.

Dle těchto výkazů jest:

		všech členů
		cvičících
úředníků.....	533	čili 10·9 proc.
obchodníků.....	518	„ 10·6 „
samostatných řemeslníků.....	909	„ 18·6 „
hospodářů.....	302	„ 6·1 „
soukromníků.....	60	„ 1·2 „
dělníků a pomocníků	1481	„ 30·3 „
učitelů a profesorů	235	„ 4·8 „
advokátů.....	38	„ 0·71 „
lékářů.....	31	„ 0·63 „
techniků (inženýrů, stavitelů atd.).....	110	„ 2·2 „
studentů.....	355	„ 7·2 „
různých.....	309	„ 6·3 „

Nejvíce úředníků čítají jednoty:

Praha.....	88 čili 23·6 proc.
Vídeň.....	28 „ 23·3 „
Brno.....	19 „ 26·3 „
Jičín.....	16 „ 16·8 „
Malá Strana.....	16 „ 15 „
Karlín.....	10 „ 12·5 „
Libochovice.....	10 „ 27·7 „
Smíchov.....	10 „ 14·2 „

Nejvíce obchodníků čítají jednoty:

Praha.....	62 čili 16·6 proc.
Nechanice.....	11 „ 27·5 „
Plzeň.....	11 „ 9·8 „
Červený Kostelec.....	10 „ 33·3 „
Sedlčany.....	10 „ 21·7 „
Ústí n. O.....	10 „ 40·0 „

Nejvíce samostatných remeslníků čítají jednoty:

Jičín.....	26 čili 27·3 proc.
Strakonice.....	22 „ 55·0 „
Praha.....	21 „ 5·6 „
Strašecí Nové.....	16 „ 80·0 „
Čáslav.....	15 „ 37·5 „
Humpolec.....	15 „ 50·0 „
Sedlčany.....	15 „ 32·6 „
Slaně.....	15 „ 41·6 „
Chrást.....	14 „ 53·8 „

Nejvíce hospodářů čítají jednoty:

Prostějov (jízdni).....	74 čili 100 proc.
Olomouc (jízdni).....	30 „ 75 „
Neškaredice (jízdni).....	18 „ 100 „
Ivanovice.....	17 „ 73·9 „
Příkazí.....	17 „ 40·4 „
Lužice.....	15 „ 37·5 „

Nejvíce dělníků a pomocníků čítají jednoty:

Praha.....	67 čili 18·0 proc.
Plzeň.....	51 „ 45·5 „
Holešovice.....	34 „ 70·8 „
Jilemnice.....	27 „ 55·1 „
Brod Železný.....	25 „ 78·1 „
Duchcov.....	25 „ 71·4 „
Karlín.....	25 „ 31·2 „
Jičín.....	24 „ 25·2 „

Nejvíce studentů čítají jednoty:

Praha.....	110 čili 29·5 proc.
Malá Strana.....	30 „ 28·3 „
Rychnov.....	26 „ 44·8 „
Vídeň.....	25 „ 20·8 „
Vinohrady.....	24 „ 40·0 „
Tábor.....	21 „ 36·2 „
Smíchov.....	14 „ 20·0 „
Brno.....	13 „ 18·0 „
Plzeň.....	11 „ 9·8 „
Břevnov.....	10 „ 20·0 „

Stáří členů cvičících udalo 155 jednot se 4921 členem.

Z tohoto počtu členů nalezá se ve stáří všech členů cvičících

od 18—20 let.....	1001 člen čili 20·3 pr.
„ 20—25 „.....	1656 členů „ 33·6 „
„ 25—30 „.....	1192 „ „ 24·2 „
„ 30—35 „.....	639 „ „ 12·9 „
„ 35—40 „.....	302 „ „ 6·1 „
„ 40—50 „ a výše 131 člen „ 2·6 „	

Dorost.

Cvičení žáků zavedeno bylo v 69 jednotách, v nichž cvičilo úhrnem 1718 žáků, připadají tudíž na jednu z těchto jednot 24 žáci; přihlížíme-li ku všem jednotám, připadá na jednu jednotu 10 žáků.*) — V Čechách cvičilo v 62 jednotách 1614 žáků, na Moravě v 7 jednotách 104 žáci.

Nejvíce žáků měly tyto jednoty:

Praha.....	130	Karlín.....	47
Kladno.....	96	Liberec.....	46
Kr. Hradec.....	70	Smíchov.....	45
Plzeň.....	70	Ml. Boleslav.....	40
Pardubice.....	50	Hořice.....	40
Louny.....	48	Tábor.....	40

Mimo cvičení žáků pěstováno bylo v 13 jednotách cvičení učňů remeslníckých, jichž cvičilo úhrnem 553, a sice: v Čechách v 8 jednotách . . 259 na Moravě ve 4 jednotách . 247 ve vídeňské jednotě 20

Dle počtu učňů řadí se jednoty tímto způsobem:

Brno.....	170	Litovel.....	26
Hora Kutná.....	64	Sedlčany.....	20
Kolín.....	63	Vídeň.....	20
Olomouc.....	48	Klatovy.....	16
Smíchov.....	35	Vys. Mýto.....	16
Rakovník.....	32	Louny.....	13
Kroměříž.....	30		

(Pokračování.)

Němečtí turneři zde v Americe jednají právě o téže věci, kterou my jsme na sjezdu vyřídili. Zamýšlí zrušiti vypisování výkonů na několik neděl neb měsíců před závody, poněvadž poznali, že se tím soustavnému cvičení v tělocvičnách škodí. —

Šestidenní běh o závod skončen byl dne 27. února v San Franciscu. Vítězem stal se F. Hart, jenž za 6 dní vykonal 526 m., druhý E. C. Moore s 525 mílemi a třetí Guerro se 408 mílemi. Vstupného vybralo se as \$25.000, z čehož prvním dvěma běhounům připadne \$10.000, prvním 60 a druhému 40 procent.

D O P I S Y.

Cleveland, 28. února 1889. — Ctění redakce! Žádám o uveřejnění tohoto dopisu: Dopis od Jednoty Sokol „Čech“ v Clevelandu co odpověď Sokolu Layerovi z Chicaga.

Zajisté že jest nám milá organizace Národní Jednota Sokolská, načež Vy hlavně apelujete v dopise Vašem ze dne 9. února 1889 Jednotě Sok. Čech zasláném. V dopise podotýkáte: „Sjezd v Cedar Rapids rozhodl pro Chicago a ačkoliv vyslanec Váš hlasoval pro Chicago, přec rozhodl ct. Váš sbor pro New York“ atd. Především myslím, že Sokol Layer nemá patent na všechnu moudrost sám! Nechť přemýšlí o tom, co píše! My zde uvážíme každou věc řádně a svůj úsudek hned

*) V německých jednotách Německa i Rakouska byli roku 1887 42033 žáci, připadají tudíž na jednu jednotu průměrně 12 žáků.

V Rakousku bylo téhož roku ve 318 německých společných tělocvičných 4039 žáků, poměrně též 12 žáků na jednotu.

nezměníme! Ze Sokol zástupce náš na sjezdu hlasoval pro Chicago, k tomu měl úplně práva. Jeho hlas platil však jmenem Sokol Čech jen na sjezdu a nic dále. Mimo sjezdu jest Sokol „Čech“ sám dosti schopen rozhodovati o svém dobru a to též splnil. Jakmile počaly litat dopisy z New Yorku a z Chicaga a pak dle zápisků sjezdu samého nemohl sbor Sokol Čech jinak jednat než dát svůj souhlas New Yorku bez ohledu na hlasování vyslanec ve sjezdu! Pak-li myslí Sokol Layer, že jsme nejednali důstojně neb zákonitě, o tom má právo sám mudrovat.

A teď k věci. Sokol Layer praví ve svém dopise, že kdyby byli New-Yorští spornou otázku dali odhlasovat, že by Chicagští byli odstoupili! Zde Sokole Layeru ruku na srdce a odpovězte: Zač považujete Sokolstvo vůbec? Dále co myslíte, že jest ona páda národní, na které má Sokolstvo pracovat? Dle Vašeho dopisu považujete Sokolstvo za štváče podobné členům jisté jednoty na Moravě, kteří by mohli být dle vůle povolání za náhončí k vybidnutí některého bratra Sokola. Tak i Vy štvete Sokolstvo a žádáte, by Vám byl dán souhlas uchopiti se Nár. Jednoty Sok. a když ne, chcete se vytasiti se soudem a tak sami zničit to, co Sokolstvo za mnoho let zbudovalo. A proč? Jen egoismus vás k tomu pobádá. Nevíte ničeho o zásadách sokolských, o sokolské lásce; dle Vašeho náhledu jest zdárně jen to, co z Chicaga je řízeno! Doufám, že si toho povšimnou též i druhé jednoty sokolské a prohlédnou, že Vám nejde o to, kde má N. J. S. mít sídlo, jen když dle Vaší hlavy vše prosadíte a dostanete do rukou vše, co dnes N. Y. v rukou drží, že pro čest neb slávu se soudit nechcete, ani proto, abyste Sokolstvo posloužili, nýbrž jen proto, že New-Yorští nechtějí vydat knihy a peníze. Tak zní Váš dopis doslovně. Avšak máte-li chuť se soudit a je-li to již ten zvyk Sokolů chicagských, nuž, tak se suďte. Jsme však z předu rozhodně proti tomu, aby jedna neb druhá strana upotřebila peněz sokolských, které leží v rukou výk. výboru Nár. Jednoty Sokolské. Nemyslím též, že by tato cesta soudu byla ona páda národní, na které má Sokolstvo pracovat. Až dosud dobrému vedení a společnému napnutí sil jest co děkovat, že dnes má Nár. Jed. Sokolská čistku v hotovosti, že může opět nějaký cvičitel z Prahy do Spoj. Států zavítat a naše bujaré Sokolky opět v něčem novém vycvičit. Toť hlavní věc, proč Sokolové a zejména činní rádi připlácí, toť jediná jejich touha. Dle Vašeho dopisu myslí však Chicagští jinak; mají hned několik cest. Předně se chtějí soudit a takto vše zničit, aneb New-Yorští musí vše vydat; za druhé myslí, že New-Yorští musí onu spornou otázku nechat odhlasovat a oni dle počtu členstva že vše přehlasují; za třetí založili nový orgán Sokolů, k čemuž žádné právo neměli! Tím myslí, že dostanou Sokoly na lep!

Já níže podepsaný co člen Sokola „Čech“ v Clevelandu myslím, že by bylo nejlépe, kdyby tato sporná otázka znova k odhlasování předložena byla, avšak každá jednot může mít jen 1 hlas a ne dle sil členstva! Jinak prohlašuje jednotu Sok. „Čech“, že rozhodně setrvá při svém usnešení, dajíc souhlas New Yorku! Sokol Matějka v dopise svém v Chicagských Listech ze dne 23. ledna 1889 tvrdí, že se jim (to jest New Yorkským) podařilo oklamati Clevelandské. Jaký to výraz?! V témže dopise tvrdíte, že Sok. Čech má jen 20 členů. Kde berete ony „nezvratné“ důkazy? (Lže!) Podotýkám, že dopis Sokola J. V. Matějky patří pro staré baby a ne pro zdravý rozum sokolský k uvážení! Na zdar!

Jmenem Sokol „Čech“ v Clevelandu
V. Kalva, dopisovatel.

New York, 4. března 1889. — Šibřinky 2. února se nám nevydařily jak jsme očekávali. Návštěva nebyla tak četná jako leta minulá. Masek bylo též málo. Myslím, že vinu toho nesou neu-

těšené poměry dělnické, pak mnoho českých zá-
bav, kde obyčejně je vstup 25 ctů., a do našich
Šibřinek 50 ctů. Nejzajímavější masky toho ve-
čera obdržely ceny, a sice „Judita“, paní Kadl-
cová, a „hadrnice“, paní Lierová, skupina „Če-
chie“ a „Columbie“, slečny Márovny, „Samson“,
Sokol A. Tesař, a „zlatá svatba na trakaři“, Sokol
Ohnesorg, což dělalo mezi mnohými návštěvníky
dosti horkou krev, že prý jen Sokolové dostali
ceny. Ovšem můžeme poukázat k tomu, že ve
sboru soudeovském zasedalo 5 vážených dam a pá-
nů, kteří k jednotě nepatří. Dle mého přesvěd-
čení jsou ceny pro masky spolku škodlivé vůbec,
neboť se mnohý domnívá mít lepší masku než
onen, co cenu dostal. Program sliboval být pe-
strým a svatý Petr se nám též dobře zachoval
a proto jsme očekávali větší návštěvu, než vskutku
byla. Prostranná místnost Webster Hall byla de-
korována co ráj, v němž, to se rozumí, Adam a
Eva s rozličnými rajskými zvířaty přítomni byli.
Ti při zvucích papírové hudby pochod zahájili.
Tancechtví odcházelí ráno spokojeně domů, neb
nebylo tak přeplněno jako jiná léta.

Náš dramatický odbor čím dále tím více se
zmaňuje. Dne 13. ledna pořádali jsme představení
ve prospěch nemocného bratra M. Hlaváčka. Se-
hrána byla fraška „Troje polibení“, která potkala
se se značným úspěchem, tak že jsme odevzdali
br. Hlaváčkovi 35 dol. čistého výtěžku. — Dne 17.
února sehráli jsme jeden z nejtěžších kusů: „Ku-
pec Benátský.“ Též na tomto představení byl pří-
jem dosti značný. Oba dramatické sbory zde u-
znávají nyní dramatický odbor Sokola co přední a
nejsilnější.

Též se musím zmínit o našem fondním výbo-
ru, kterýž, jak známo, má se starat o zbudování
vlastní tělocvičny. Výbor tento byl poslední do-
bou málo činným a to z toho důvodu, poněvadž
jsme měli v úmyslu, požádat všechny spolky zde
stávající o zbudování společné místnosti. Nyní
musíme doznat, že na cizí pomoc spolehati nemů-
žeme, tedy se chopíme práce opět sami. Doufám,
že půjde to veseleji, když budem pracovat k tomu
pro nás nadějněmu cíli sami, než líknou pomocí
mnohých spolků.

A nyní opětně něco o tom neblahém pro nás
sporu. Dostav do ruky „Sok. Am.“ čís. 2. roč.
11. vydaného v Chicagu, seznal jsem, že je skoro
celý ten časopis vyplněn zprávami týkajícími se
sídla výkonného výboru. Kdybych chtěl odpovi-
dati na všechny ty namnoze nedůsledné zprávy,
potřeboval bych též celé místo našeho časopisu,
které jest lépe upotřebeno, když jsou v něm zprá-
vy pro nás užitečnější. Je zbytečné to polemiso-
vání. Na jedno si však dovoluji přec odpovědět.
Nevím skutečně, v čem už může být větší po-
vod, než v jednání Sokola Václ. K. Trisky. Na
sjezdu po první řádné a pravou cestou proveden-
é volbě dal návrh, by táž vzata byla v úvahu. Že
podal živý důvod, to dokázala Těl. Jednota Sokol
„Čermák“, ku které patří, svým protokolem, v
němž doslovně stojí, že jednota mu neuložila hla-

sovat ani pro New York ani pro Chicago, kdežto
on tvrdil před celým sjezdem, že měl hlasovati pro
Chicago. Když jej Sokol Lier nazval lhářem, roz-
horčil se. Co tomu asi nyní řekne, když jej jeho
vlastní jednota usvědčila ze lži. Následek toho
jest, že nemůže být výkonný výbor nikde jinde,
než v New Yorku. Ostatně pak většina jednot
schválila sídlo výk. výboru v New Yorku. Hlaso-
valof 7 jednot ze 13 pro New York. Jindy o tom
vice. Na zdar!
F. Jedlička.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 11. března 1889.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokal. — Ne-
přítomen Sokol Ant. Karásek. — Sokol Wocel sdě-
luje smutnou zvěst, že jednatel výk. výboru, br.
Mart. Hlaváček, v dnešní večer v 6 hodin zemřel.
Usneseno položit na rakev věnec s nápisem výk.
výboru Nár. Jed. Sokolské. — Zápisky po přečtení
přijaty. — Jednoty milwaucká a omašská sdělují,
že nepřejí si „Sokola Am.“ Žádost nepřijata, poně-
vadž časopis nevrátili jako členům Nár. Jed.
Sok. zasílají se musí. — Jednoty St. Louiská a Če-
chie v Chicagu časopis vrací; nemá se jim tak dlou-
ho zasílati, až se vše urovná. — Sokol V. K. Trí-
ska sděluje, že \$5.44, které dluhuje za časopis za
3. čtvrtletí, odevzdá jednotě, která s ostatním za-
šle na určené místo. — T. J. Sokol „Budivoj“ z
Detroit zasílá čtvrtletní zprávu s poplatkem 10 dol.
13 ctů. — Sokol J. L. Voborský z Chicaga hlásí se
co pisatel článku, jenž byl cenou poctěn. Má mu
být zaslán diplom. — Sokol Wocel sděluje, že všem
jednotám, které dluhují, bylo upomenutí zasláno.
Které jednoty věc do příští schůze výkonného vý-
boru neurovnají, vydají se v moc článku, jenž pro
ten případ ve stanovách se nalezá. — Sok. Brodil
oznámuje, že diplomy dal zarámovat. — Výbor na
prohlášení účetních zpráv z doby úřadování výk.
výboru chicagského podává několik důkazů ne-
srovnalosti v knihách. Výbor požádán, aby do pří-
ští schůze podrobnou zprávu vypracoval. — Usne-
seno, by výk. výbor odpověděl na útoky naň ve-
dené v „Sok. Americkém“. — Na místě zemřelého
jednatele M. Hlaváčka zvolen jednatel Jos. Wocel.
— Tentýž děkuje se z úřadu pokladníka a na
jeho místo zvolen Ant. Polák. — Usneseno, by z
pokladní hotovosti uloženo bylo \$500 pod úroky.
Na to schůze ukončena.

F. Lier, zapisovatel.

Příjem.

Přenos z poslední schůze.....	\$1068.88
Těl. Jed. Sokol v Dutch Kills.....	3.97
Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisanii... ..	5.00
Těl. Jed. Sok. „Budivoj“ v Detroit.....	10.13
Předplatné na „S. A.“ od J. Šimečka.....	1.00
Těl. Jed. Sokol „Čech“ v Clevelandu....	15.00
Těl. Jed. Sokol v New Yorku.....	71.37

Úhrnem.....\$1175.35

Vydání.

Odměna tiskaři „S. A.“ za rok 1888.....	25.00
Zapisovateli náhrada za práci.....	10.00
Pokladníkovi.....	5.00
1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 2. r. XL.....	30.00
Expedice „Sok. Am.“ č. 2. r. XL.....	2.50
Poštovní vydání jednatele.....	—,90

Úhrnem..... 73.40

Příjem.....\$1175.35

Vydání..... 73.40

Zbývá v rukou pokladníka. \$1101.95

Jos. Wocel, jednatel.

Upozornění do Čech.

Často bývá zasíláno předplatné z Čech na
„Sok. Am.“ přes Švýcarský poštovní poukázku.
Poukázka taková vystavena jest na zdejší poště
bez udání jména zasýlatele. Poněvadž v Čechách
máme více odběratelů, nemůžeme vědět, kdo před-
platné zasílá. Proto k vůli uvarování zmatků
žádáme ct. bratry v Čechách, aby oznámili podob-
nou zásluku vždy zvláště poštovním lístkem s u-
dáním data, kdy předplatné zaslali.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. J. E.
Scheinera čís. 2. r. XV. s následujícím obsahem:
Nekrolog Gabriela Žižky. — Sustavi tielovježbe u
Hrvatskoj. — Kako naj se goji začetna telovadba?
— Feuilleton: Tělocvik zvířat i jejich síla protí
člověku. (Dokončení.) — Cvičení prostrná se 100
příklady. (Pokrač.) — O tělocviku a tělocvičných
spolcích v Paříži. (Pokrač.) — Tělocvičný slovník
česko-chorvátsko-německo-polsko-slovinský. —
Naše tělocvičny. (S vyobrazeními.) — Zprávy jino-
národní: Z Francie. — Zprávy slovanské: Ze Slo-
vinska. — Věstník obce sokolské. — Věstník žup-
ni. — Věstník spolkový. — Různé zprávy atd. —
Všem bratřím doporučujeme vřele časopis ten-
to, z něhož hojněho i důkladného poučení čerpati
mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv
o činnosti a životě našich bratří v Čechách. —
Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis
„Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“
organ towarzystw gimnastycznych.“ Vychází v po-
lovici každého měsíce ve Lvově. Předplatné s po-
štovní záslukou na rok pro Ameriku 5 franků. Ad-
ministrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vychá-
zející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a tý-
deníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50
na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Ča-
su“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Ge-
ringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník.
Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou ro-
mánovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech před-
plácí se \$1.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa:
„Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Rodina“, belletristický týdeník 16strán-
kový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Sla-
vie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodi-
nou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“,
Racine, Wis.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, for-
mát foliový, 16 stránek. Předplatné na rok \$2.75,
na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Ad-
resa: A. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Dennice Novověku“, časopis politi-
cký, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovan-
ských Podporujících Spolků) vychází každý čtvr-
tek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku.
Adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospo-
dářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar.
F. Větenského) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00,
do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“,
Schuyler, Neb.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Al. Wokal, náměstek Ant. Karásek, jednatel Josef
Wocel, tajemník Fr. Lier, pokladník Ant. Polák. Další výbor jest: Josef Kadlec,
Josef Brodil, Jan Pavlík a Josef Strnad. — Veškeré zásluky tétož výboru se týkající
nadesány buděž: Jos. Wocel, 225 Seventh St., New York, N. Y. — Schůze odbývají
se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel J. Janáček, 25 Ave. A.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. T. Vonásek, 19—19th Place.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník V. Bašata, 131 Bunker St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“
Broadway & Barnes St.

TEL. JED. SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. V. K. Triska, 1847 S. 11th St.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Krejčí, 628 Antoine St.

TEL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; tajemník Václ. Janeček, 90 Emma St.

VĚRNÍ BRATŘÍ SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

TĚL. JED. SOKOL, Omaha, Neb.; taj. J. Kratochvíl, 1307—1309 Howard St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžiš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.